

Ik val het liefst op een leuke manier op!

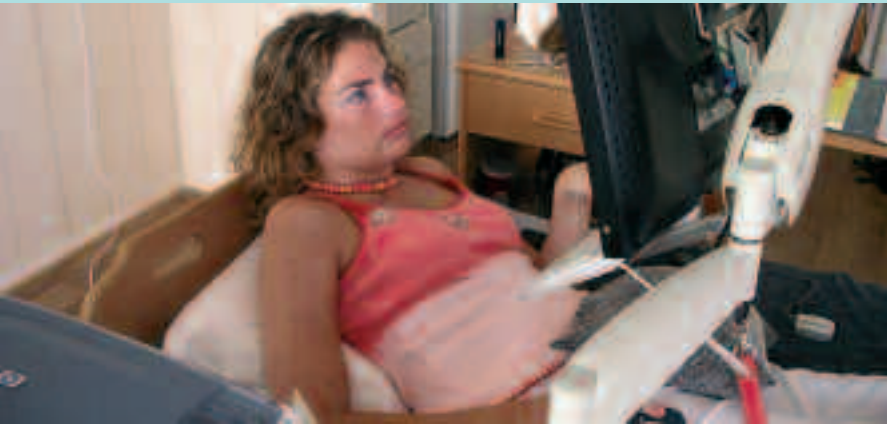
Als je een hulpmiddel nodig hebt, kijk je natuurlijk in de eerste plaats naar de functie: past het, werkt het, maakt het je leven makkelijker? Maar dan volgt de vorm; ook daarin willen gehandicapten iets te kiezen hebben. Niet zomaar die van oudsher vanzelfsprekend verstrekte zwarte stok of plumpe schoenen.

EEN HANDORTHESE ALS SIERAAD

Een bril pas je ook eerst uitgebreid voor de spiegel. Past hij bij je gezicht, je kledingstijl, je karakter? Of is hij juist zo vormgegeven dat niet de bril maar jijzelf opvalt? Het is vanzelfsprekend dat je als consument kan kiezen voor wat bij jou het best past, zowel functioneel als in vormgeving. Dat geldt voor een bril, maar ook voor andere hulpmiddelen.

VERONI ACHTER HAAR PC,
WERKEND VOOR DE ORGANISATIE
WWW.INTERMOBIEL.COM.

Handsieraad

Hester Rippen en Marije de Jager runnen samen 'NoBody=Perfect' (www.nobodyis-perfect.nl), een winkel met kleding die geschikt is voor rolstoelers en toch hip is. Allebei hebben ze het syndroom van Ehlers-Danlos. Vanwege hypermobile gewrichten die deze ziekte met zich meebrengt, hebben ze onder andere voor hun handen ondersteuning nodig. Daarom dragen ze een bijzonder sieraad: een zilverkleurige handorthese.

Net als ieder ander

Onopvallendheid kan ook een eis zijn voor de vormgeving van hulpmiddelen. Veroni Steentjes (31) maakt gebruik van veel hulpmiddelen die buiten het standaard pakket vallen. "Ik ga voor aanpassingen die er onopvallend uitzien omdat ik gewoon wil zijn, net als anderen. Alleen heb je dat niet altijd geheel in eigen hand." Haar ligrolstoel bijvoorbeeld is nu eenmaal erg groot en valt enorm op. Maar haar computertafel is eigentijds en niet opzichtig: "Ik ben sinds twaalf jaar bedlegerig. Door de computer kan ik vanuit mijn bed deelnemen aan de gewone wereld. Mijn oude pc-tafel was zo groot en overheersend dat mijn huis zo'n 'aanpassingswoning' werd en dat wil ik juist niet." Het beeldscherm voor de omgevingsbesturing die ze nodig heeft om zelfstandig te wonen is dan ook plat, waardoor het niet opvalt. "Ik wil geen huis met grote zichtbare aanpassingen die uitschreeuwen 'hier woont een gehandicapte!'"

Plompe schoen

Niet alleen jongeren zijn kritisch bij de keuze van hun hulpmiddel. Marie-Louise Mannaert (58) vindt het belangrijk hoe ze eruit ziet en legt zich niet neer bij de standaard zwarte plumpe orthopedische schoen. "Die zijn niet om aan te zien!" Marie-Louise heeft sinds 1996 een partiële dwarslaesie waardoor ze moeilijk loopt en aangepaste schoenen nodig heeft. "Dat vond ik in het begin vreselijk, die dingen zien er niet uit." Ze vraagt in haar favoriete schoenenwinkel naar de mode van het komend seizoen. Ze neemt foto's van schoenen die ze mooi vindt mee naar de orthopedische schoenmaker. "Hij heeft in het begin ooit gezegd: 'Ik kan alles maken.'" Nu heeft ze iedere dag de keuze uit drie paar schoenen, waaronder een paar in twee kleuren. "Mensen vragen me vaak of het orthopedische schoenen zijn en waar ze vandaan komen."

GEPIMPTE STOK EN SCHOENEN

Sjieke stok

Ook haar loopstok mag niet standaard zijn. "Ik voel me veel te jong om met stok te lopen, dus dan wil ik in ieder geval geen gewone zwarte. Mijn schoon-zoon heeft kunstacademie gedaan en heeft mijn eerste stok 'opgeleukt'. Hij heeft hem beschilderd met hartjes, bloemetjes en blokjes in verschillende kleuren. Je kon er niet naast kijken! Als ik dan toch met stok moet lopen, dan val ik het liefst op een leuke manier op. En ik heb een sjieke met goudkleurig randje voor als ik een feest heb."

Standaardpakket

"Vooral de jonge, actieve gebruiker let bij de keuze van een hulpmiddel op de vormgeving," vertelt Roy van Klooster van hulpmiddelenleverancier Welzorg Utrecht. "Zij struinen internet af, vergelijken producten en weten dus heel goed wat ze willen. Maar hun keuze wordt beperkt. Door de gemeente of

de zorgverzekeraar die het product betaalt. Zij hebben voorkeuropakketten samengesteld en het is voor de aanvrager erg moeilijk om een hulpmiddel te krijgen dat daarbuiten valt en dus meestal duurder is. In loopstokken is bijvoorbeeld erg weinig keus. Ik zou het natuurlijk leuker vinden als ik mijn klanten wat meer kon laten kiezen. Maar de zorgverzekeraars willen zo min mogelijk uitgeven. Dan kan ik hoog en laag springen, maar daar hebben zij geen boodschap aan. Dan gaan ze gewoon naar een ander." Van Klooster merkt dat er de laatste jaren steeds minder kan, er wordt steeds meer gekozen voor de goedkoopste oplossing. En iedere kleur die buiten het standaardpakket valt, heeft een meerprijs.

Kleurrijker

Voor kinderen valt meer te kiezen op het gebied van vormgeving. "Daar is meer aandacht voor hoe het hulpmiddel

eruit ziet, zowel bij de leveranciers, als bij de gemeente of zorgverzekeraar", aldus Van Klooster. "Als het gaat om kinderen zijn ze gevoeliger voor dat soort dingen. Hulpmiddelen voor kinderen zijn vooral kleurrijker dan die van volwassenen. En er is een veel gevarieerder aanbod." ■

Meer keus

Als je als klant zelf moet betalen voor je handbike of douchezitje, heb je iets meer keuze. Maar de markt wordt bepaald door de grootste klanten: gemeente en zorgverzekeraars, dus daar wordt ook de ontwikkeling van nieuwe producten op afgestemd. Wel kun je met je eigen portemonnee in de hand natuurlijk makkelijker kiezen voor wat buiten het standaardpakket valt.

In Utrecht kun je daarom voor je hulpmiddelen ook een budget aanvragen: een PGB-hulpmiddelen (Persoons Gebonden Budget). Zo kun je zelf de leveranciers uitzoeken.

Bijvoorbeeld bij easyadl.nl, een soort Wehkamp voor hulpmiddelen. Daar kun je vanuit je luie stoel bestellen wat je handig én mooi vindt.

